

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/147/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010151
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010151.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému I. V., nar. XX.XX.XXXX v Y. F., okres Y. F., trvale bytom P., X. D. XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), odsek 3 písm. f) Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. novembra 2021 pod sp. zn. 1T/52/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 27. januára 2022 jednomyseľne takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok z r u š
u j e v celom rozsahu.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku obžalovaný I. V., nar. XX.XX.XXXX v Y. F., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava

je vinný, že

1) v presne nezistenom čase od 04.02.2021 do 09.03.2021 odcudzil z garáže číslo XXXX, nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX/X v P. na ul. X. D., ktorú užíval na základe nájomnej zmluvy zo dňa 04.02.2021 uzatvorenej medzi nájomcom obžalovaným I. V. a prenajímateľkou U. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorú osobne poznal, rôzne hnutelné veci, o ktorých vedel, že sú vo vlastníctve U. V., a to najmä zn. RUP 502 20 m s nožičkami zn. Tripod TM9, 4 ks pneumatík neznámej značky o rozmere 205/55 R16, veľké kladivo s drevenou rúčkou o hmotnosti cca -5,- kg, dve garážové svietidlá nezistenej značky, čakan s drevenou rúčkou, dva rýle s drevenou rúčkou a jednu lopatu s drevenou rúčkou, čím svojím konaním spôsobil poškodenej U. V. škodu vo výške -390,- €,

2) dňa 10.05.2021 v čase o 18.17 hod. v OD M. v P. vzal z predajnej plochy POWER BANK bielej farby v hodnote 9,99 € a Verbatim HDD 2,5" v hodnote -69,99,- €, pričom z predajne odišiel bez zaplattenia priestorom mimo pokladničnej zóny, kde bol následne zastavený a kontrolovaný pracovníkom SBS služby, ktorému tovar dobrovoľne vydal, čím spôsobil poškodenej spoločnosti M. F. republika v. o. s., Z. cesta XX/A, XXX XX V., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške -79,98,- €, hoci bol dňa 20.04.2021 postihnutý blokovou pokutou nezaplattenou na mieste, číslo bloku A XX XXXXXXXX, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch, a hoci bol rozsudkom Okresného sudu Prievidza sp. zn. 3T/71/2019 zo dňa 04.09.2019, právoplatného dňa 04.09.2019, odsúdený za pokračovací prečin krádeže,

t e d a

v bode 1) a 2)

prisvojil si cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil, spôsobil tak malú škodu a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l :

v bode 1) a 2)

pokračovací trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), písm. g), odsek 2 písm. b) Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na §§ 36 písm. k), 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona sa obžalovaný z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom.

III. Podľa § 319 Tr. poriadku s a o d v o l a n i e p r o k u r á t o r a z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 10. novembra 2021 pod sp. zn. 1T/52/2021 bol obžalovaný I. V., nar. XX.XX.XXXX, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 25. augusta 2021 pod č. k. Pv 140/21/3305-39, podanou na okresnom súde dňa 25. augusta 2021, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), odsek 3 písm. f) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1) v presne nezistenom čase od 04.02.2021 do 09.03.2021 odcudzil z garáže číslo XXXX, nachádzajúcej sa na parcele č. XXXX/X v P. na ul. X. D., ktorú užíval na základe nájomnej zmluvy zo dňa 04.02.2021 uzatvorenej medzi nájomcom obžalovaným I. V. a prenajímateľkou U. V., nar. XX.XX.XXXX, ktorú osobne poznal, rôzne hnutelné veci, o ktorých vedel, že sú vo vlastníctve U. V., a to najmä zn. RUP 502 20 m s nožičkami zn. Tripod TM9, 4 ks pneumatík neznámej značky o rozmere 205/55 R16, veľké kladivo s drevenou rúčkou o hmotnosti cca -5,- kg, dve garážové svietidlá nezistenej značky, čakan s drevenou rúčkou, dva rýle s drevenou rúčkou a jednu lopatu s drevenou rúčkou, čím svojím konaním spôsobil poškodenej U. V. škodu vo výške -390,- €,

a ďalej aj z trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. g), odsek 2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

2) dňa 10.05.2021 v čase o 18.17 hod. v OD M. v P. vzal z predajnej plochy POWER BANK bielej farby v hodnote 9,99 € a Verbatim HDD 2,5" v hodnote -69,99,- €, pričom z predajne odišiel bez zaplataenia priestorom mimo pokladničnej zóny, kde bol následne zastavený a kontrolovaný pracovníkom SBS služby, ktorému tovar dobrovoľne vydal, čím spôsobil poškodenej spoločnosti M. F. republika v. o. s., Z. cesta XX/A, XXX XX V., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške -79,98,- €, hoci bol dňa 20.04.2021 postihnutý blokovou pokutou nezaplatenou na mieste, číslo bloku A XX XXXXXXXXX, za priestupok proti

majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch, a hoci bol rozsudkom Okresného sudu Prievidza sp. zn. 3T/71/2019 zo dňa 04.09.2019, právoplatného dňa 04.09.2019, odsúdený za pokračovací prečin krádeže .

Za to bol obžalovaný I. V. odsúdený podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona prihladnutím na §§ 36 písm. k), 37 písm. m) Tr. zákona a za použitia §§ 38 odsek 2, 41 odsek 2 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení, na hlavnom pojednávaní, t. j. v zákonnej lehote 15 dní, proti nemu podali odvolania obžalovaný i prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný vo svojom písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje za nedôvodný a nezákonný z dôvodu nesprávnej právnej kvalifikácie jeho konania, ktorá skutočnosť mala potom aj negatívny vplyv na uloženie trestu. V tejto súvislosti poukázal na to, že oba žalované skutky sú podľa jeho názoru čiastkovými útokmi jedného pokračovacieho trestného činu, keďže medzi nimi existuje krátka časová súvislosť (tri mesiace), oba boli spáchané v meste P. a zhodné sú aj skutkové okolnosti ich spáchania - odcudzenie vecí so zhodným motívom, tieto následne odpredať a získať tak finančné prostriedky pre seba. Prítomnosť jednotiaceho zámeru neznamena, že v prípade čiastkového útoku - prvého skutku v poradí má páchatel predstavu o spáchaní ďalších čiastkových útokov a jednotiaci zámer treba skúmať v širších súvislostiach než len z pohľadu spáchaných skutkov, ale do úvahy je potrebné zobrať aj trestnú a priestupkovú minulosť páchatela, ktorá v prejednávacom prípade jednoznačne svedčí o majetkovo motivovanej trestnej činnosti. Ďalej poukázal aj nesprávnu právnu kvalifikáciu žalovaného skutku pod bodom 1) v napadnutom rozsudku ako trestný čin zločinu až na odseku 3 písm. f) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e)

Tr. zákona, čo odôvodňoval tým, že tento žalovaný skutok nespáchal v súvislosti s vyšším vekom poškodenej, pretože neexistuje absolútne žiaden dôkaz o tom, že by jej vek on spájal pri páchaní žalovaného skutku s jej menším odporom alebo jej slabšou odvetou za jeho spáchanie. To, že dúfal, ak sa jeho trestná činnosť odhalí a poškodená ho bude upodozrievať, mal v takomto prípade sa s ňou dohodnúť bez trestného oznámenia, čo poškodená najskôr chcela tak riešiť. Predsa s jej vekom nesúvisí. Súvisí to s tým, že ho poznala z minulosti ako svojho žiaka zo školy, kde pôsobila ako pedagóg. Ďalej uviedol, že je aj toho názoru, že mu mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, pretože k trestnej činnosti sa celkom doznal a jej spáchanie úprimne oľutoval. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok podľa § 321 písm. b), písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil a aby sám, na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku ho uznal za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), písm. g), odsek 2 písm. b) Tr. zákona a aby mu potom podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona za priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. k), písm. l), a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) a za použitia § 38 odsek 2, odsek 3 a odsek 8 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici, eventuálne pri strede zákonom ustanovenej trestnej sadzby, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Naproti tomu prokurátor v písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že okresný súd pochybil v napadnutom rozsudku, keď u obžalovaného, so zreteľom na ustanovenie § 38 odsek 7 Tr. zákona nezohľadnil aj ďalšiu existujúcu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov) a potom tiež nesprávne neaplikoval ustanovenie § 38 odsek 4 Tr. zákona. Podľa názoru prokurátora okresný súd tiež pochybil, keď obžalovanému neuložil aj ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie, keďže z vykonaného znaleckého dokazovania existuje podklad pre uloženie takéhoto ochranného opatrenia. Prokurátor potom v podrobnostiach s poukazom na osobu obžalovaného, najmä jeho trestnú minulosť, i na judikatúru, na okresným súdom uložený neprimerane mierny trest odňatia slobody obžalovanému aj skutočnosť, že obžalovanému nebolo uložené ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie, hoci podľa jeho názoru boli pre to splnené zákonné podmienky na základe vykonaného znaleckého dokazovania. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. d), písm. e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku potom obžalovanému podľa § 212 odsek 3 Tr. zákona s prihladnutím na § 36 písm. k), § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona a § 41 odsek 2

Tr. zákona uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 64 (šesťdesiatštyri) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia a popritom aj ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

Obžalovaný sa prostredníctvom svojho obhajcu písomne vyjadril k odôvodneniu odvolania prokurátora tak, že nechce polemizovať s prokurátorom o opodstatnenosti aplikácie ustanovení §§ 37 písm. h), 38 odsek 7 Tr. zákona a uložení ešte prísnejšieho trestu, keďže on odvolaním napadol nesprávne právne posúdenie v jeho neprospech okresným súdom v napadnutom rozsudku. V súvislosti s neuložením predmetného ochranného opatrenia tak, ako na to poukazoval prokurátor uvádza, že skorším rozsudkom v inej trestnej veci mu bolo uložené totožné ochranné opatrenie, ktoré je doposiaľ v platnosti a preto nevidí dôvod na opätovné jeho uloženie aj v tejto trestnej veci. Preto navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné, podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril k písomne odôvodnenému odvolaniu obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožnil s odvolaním podriadeného prokurátora ako aj s dôvodmi uvedenými v jeho písomnom vyhotovení a navrhol rozhodnúť tam spôsobom uvedeným a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť a rozhodnúť vo veci tak, ako to navrhli oni s obžalovaným v písomnom odôvodnení ich odvolania.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný právom konečného návrhu uviedol, že sa stotožňuje so všetkým, čo uviedol jeho obhajca.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie oboch odvolaní podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 27. januára 2022, na podklade týchto podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 28. decembra 2021, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na podklade podaných odvolaní, ktorým boli napadnuté fakticky všetky výroky rozsudku prvostupňového okresného súdu, krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 posledná veta Tr. poriadku zistil tiež dôvody na prípadne podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 dospel k záveru, že z podnetu podaného odvolania obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, je nevyhnutné zrušiť všetky výroky napadnutého rozsudku prvostupňového okresného súdu z nasledovných dôvodov:

Krajský súd úvodom uvádza, že prvostupňový okresný súd vykonal všetky dostupné relevantné dôkazy pre zistenie skutkového stavu veci. Vo vzťahu k skutkovým záverom vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní tak, ako na ne v podrobnostiach prvostupňový okresný súd poukázal v napadnutom rozsudku potom zákonným spôsobom podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom o tom, že bolo nepochybne preukázané, že sa oba žalované skutky stali tak, ako ich správne okresný súd ustálil pod bodmi 1 a 2 a že ich páchatelom je obžalovaný I. V., ktorý ich spáchanie aj doznať a na tomto obžalovaný zotrval i naďalej tak, ako to vyplýva aj z odôvodnenia jeho odvolania. Okresný súd v napadnutom rozsudku postupoval správne podľa § 168 odsek 1 Tr. poriadku. Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že oboma odvolaniami ani neboli napadnuté skutkové zistenia okresného súdu, keď prokurátor odvolaním napadol iba výroky o trestnoprávných sankciách a obžalovaný výrok o vine síce odvolaním napadol, ale iba v rozsahu právneho posúdenia oboch žalovaných skutkov.

Pokiaľ ide o právne posúdenie žalovaných skutkov, voči čomu smerovala podstata odvolania obžalovaného, krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti dospel k jednoznačnému záveru, že okresný súd pochybil, keď konanie obžalovaného posúdil ako dva samostatné skutky, spáchané tak v dvojčinnom súbehu. Z preukázaných skutkových okolností, aj z odvolacích námietok vyplýva, že tieto spĺňajú všetky zákonné kritéria tak, ako na to v podrobnostiach poukázal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu

pre záver o tom, že ide skutočne o dva čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu, v posudzovanom prípade o krádež podľa § 212 Tr. zákona. Plne akceptovateľnou bola tiež ďalšia odvolacia námietka obžalovaného v tom, že jeho konanie voči poškodenej U. V. v prípade skutku pod bodom 1 nie je možné právne posúdiť ako zločin krádeže na odseku 3 písm. f) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. e) Tr. zákona. Z preukázaných skutkových okolností pod bodom 1 jednoznačne vyplýva, že (vyšší) vek poškodenej nemá relevantnú súvislosť so spáchaním tohto žalovaného skutku. Obžalovaný ako nájomca mal k odcudzeným veciam z prenajatej garáže poškodenej bezbariérový a bezproblémový prístup a tieto odcudzil prakticky bez toho, aby ona o tom v čase ich odcudzenia vedela, čo logicky potom vyvracia akúkoľvek súvislosť jej veku so spáchaním tohto žalovaného skutku a s tým, ako uvažoval obžalovaný v čase spáchania žalovaného skutku pod bodom 1 a ako to vyplýva nielen zo zákonného ustanovenia § 139 odsek 2 Tr. zákona ale aj zo súvisiacej judikatúry v takýchto prípadoch. Okresný súd mal preto pri správnom a zákonomnom postupe oba žalované skutky právne posúdiť potom ako pokračovací trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), písm. g), odsek 2 písm. b) Tr. zákona, pretože iba pre takéto právne posúdenie boli preukázané naplnené pojmové znaky tak po formálnej ako aj materiálnej stránky tejto skutkovej podstaty prečinu. Okresný súd však správne identifikoval naplnenie formálnych znakov len pokiaľ ide o subjekt, subjektívnu stránku a objekt útoku obžalovaného, ktorým bol jeho priamy úmysel (dolus directus) sa zmocniť cudzích vecí, s jednoznačne preukázaným úmyslom tieto scudziti iným osobám a získať tak za ne finančné prostriedky, ktoré obžalovaný potreboval tak, ako sa preukázalo nielen k svojej obžive, ale predovšetkým k nákupu omamných látok, na požívaní ktorých stále neprestal byť doposiaľ závislým. Okresný súd tak pochybil len vo vzťahu k objektívnej stránke.

V nadväznosti na uvedené potom nemohol okresný súd logicky ani správne a zákonne uložiť trest obžalovanému, ktorého uloženie obžalovanému hrozí podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona v základnej trestnej sadzbe od 6 mesiacov do 3 rokov. Pokiaľ však ide o identifikáciu a priznanie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd nepochybil, keď obžalovanému priznal iba jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. zákona, keďže obžalovaný ešte počas trestného konania plne nahradil škodu poškodenej U. V. (skutok pod bodom 1) a škoda v prípade skutku pod bodom 2) bola nahradená tým, že sa odcudzené a nepoškodené veci vrátili ich vlastníkom. Obžalovanému aj vzhľadom na jeho odvolacie námietky nebolo ale možné priznať aj ďalšiu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona. U obžalovaného nebolo totiž možné uveriteľne akceptovať jeho účinnú ľútosť, keďže ide o špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti, ktorú opakovane pácha, aj napriek opakovane ukladaným trestom, z ktorých nemá doposiaľ dostatočné ponaučenie a tieto tresty vždy plnia iba dočasne svoj účel. Správne bola priznaná obžalovanému pričítaná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, s poukazom na doterajšie nezahladené odsúdenia obžalovaného za spáchanú úmyselnú trestnú činnosť. Vzhľadom na uvedené sa krajský súd už ďalej nezaoberal odvolacími námietkami prokurátora pokiaľ išlo o ustanovenia §§ 37 písm. h), 38 odsek 7 Tr. zákona, pretože sa stali bezpredmetnými, vzhľadom na právne posúdenie oboch žalovaných skutkov ako jeden pokračovací trestný čin.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody potom musel napadnutý rozsudok z podnetu dôvodne podaného odvolania obžalovaného v podstatnej časti zrušiť podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku výrokom pod bodom I. v tomto rozsudku v celom rozsahu. Ďalším procesným postupom potom krajský súd vo výroku pod bodom II. tohto rozsudku obžalovaného I. V. najskôr uznal za vinného zo spáchania žalovaných skutkov pod bodmi 1 a 2, ktoré po právnej stránke posúdil ako pokračovací trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a), písm. g), odsek 2 písm. b) Tr. zákona a následne potom obžalovanému uložil podľa § 212 odsek 2 Tr. zákona s prihliadnutím na vyrovnaný počet poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa §§ 36 písm. k), 37 písm. h), § 38 odsek 2 Tr. zákona primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby (6 mesiacov až 3 roky), vo výmere 2 (dva roky), so zaradením na jeho výkon do prísnejšieho ústavu na výkon trestu podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona, keďže obžalovaný bol evidentne v ostatných desiatich rokoch pred spáchaním posudzovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti a iné, prísnejšie či miernejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona krajský súd nepovažoval za nevyhnutné. Z uvedeného zaradenia obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody je teda zrejmé, že v tejto časti okresný súd nepochybil. Nepochybil napokon ani v tom, keď obžalovanému neuložil ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie, aj napriek tomu, že prokurátor správne poukazoval v odvolacích námietkach na to, že boli pre uloženie takéto ochranného opatrenia splnené zákonné podmienky, majúce oporu v znaleckom dokazovaní znalkyne

U.. W. U.. V tomto kontexte však skutočnosť, že obžalovanému bolo zhodné ochranné opatrenie už v inom predchádzajúcom trestnom konaní právoplatne uložené a jeho výkon doposiaľ prebieha, s prihliadnutím na ich zhodný charakter a cieľ, ktorý takéto ochranné opatrenie sleduje, vylučuje jeho opätovné uloženie obžalovanému aj z logického hľadiska, pretože doposiaľ prebiehajúci výkon takéhoto ochranného opatrenia bude trvať dovtedy, pokiaľ to bude potrebné z pohľadu odborných záverov. Krajský súd uložením trestu odňatia slobody obžalovanému v tomto rozsudku uvádza, že tento je konformný z hľadiska očakávaného naplnenia účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a vyjadruje aj v dostatočnej miere morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody krajský súd ďalej uvádza, že odvolanie prokurátora, hoci bolo podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste nebolo dôvodné, pričom jeho odvolacie námietky vo vzťahu k napadnutým výrokom o uloženom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu i vo vzťahu k neuloženému ochrannému ambulantnému protitoxikomanickému liečeniu boli jednoznačne neakceptovateľné a preto výrokom pod bodom III. tohto rozsudku krajský súd rozhodol tak, že jeho odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.